

Kozjekova prvenstvena smer Mirton Novice Extreme v severni steni Chopicalquiya v perujskih Andih

Skoraj do previsnih serakov že visoko v steni pravzaprav ni bilo prevelikih plezalskih zapletov; še največje so bile pod temi seraki, labilno nagradenimi in napihanimi gigantskimi bloki ledu in snega, kjer je moral preplezati previsni kot med skalo in ledom, kar je bil ključ za to smer, čemur so sledile granitne plošče, neprehodnim serakom pa se je izognil s plezanjem kakšnih sto metrov iz smeri. Od tod je svojo strmo pot nadaljeval na greben in po njem do severnega 6050

metrov visokega vrha gore, do koder je od šotorčka potreboval manj kot pet ur plezanja. Nemara bi od tod poskusil po grebenu priti še na glavni vrh Chopicalquiya, če ne bi bil vseskozi ovešen z opastmi in izrazito nevaren. Potem ko je z vrha fotografiral, kar je bilo zaradi meglenega vremena mogoče, se je po isti smeri v štirih urah vrnil v vzhodno goro.

ŠTEVILNI IZJEMNI CILJI

Svojo prvenstveno smer je imenoval po svojih dveh sponzorjih Mirton Novice Extreme. To je v velikih stenah Andov četrta prvenstvena smer Pavleta Kozjeka, ki šteje med svoje dosedanje najboljše vzpone prvenstveni smeri v vzhodni steni patagonskega Cerro Torreja in v južnem stebru tibetanskega osemtisočaka Šiše Pangme ter vzpone na vrhove štirih osemtisočakov, tudi plezanje na »strepo sveta«, na Mount Everest, brez uporabe dodatnega kisika.

V Huarazu so poznavalci razmer že ob njegovem prihodu z gore vedeli, kaj je Slovenec preplezal. Dopisnik revije Desnivel je z njim opravil intervju in mu med drugim izrazil pohvalo: Slovenci so, je dejal, zaradi izjemnih vzponov v zadnjih letih številka ena v Cordilieri in v Andih nasploh.

Skoraj mimogrede je Pavle Kozjek, potem ko je še precej hitreje, kot je načrtoval, preplezal »svojo« steno na »svoji« gori, zbral nekaj podatkov o gorah v tem pogorju in še predvsem o stenah velikih razsežnosti, tudi navpičnih in deloma previsnih, ki se jih doslej še ni nihče lotil in ki bodo kdaj v prihodnje prelepi cilji vrhunskih plezalcev, vanje pa bi bilo po Kozjekovem mnenju vredno organizirati celo kakšno odpravo ambicioznih slovenskih plezalcev. Posnel je več fotografij šestisočakov in predvsem zanimivih sten, ki se penejo do njihovih vrhov in kjer alpinisti doslej še niso potegnili nobene plezalne smeri. Te fotografije bodo nemara spodbudile naše plezalce, da se bodo v teh stenah odločili pustiti slovenske plezalske sledove.

Goram

ZVONKO ČEMAŽAR

*Tako, kot na morju mornar
preda se objemu valov
v tišini in kadar vihar
zaganja se prav do bregov,
gorjanec po gorah hlepi,
kjer sredi razbičanih sten
življenje do kraja dojame,
kot tisti mornar sredi pen
valovja, ki vsega prevzame,
da vzdržno le k cilju hiti.*

*Kdo ni si še želel morjā,
vrtinčenja besnih valov;
nad njim veličina neba
kot tajni nevidni pokrov –
tako se po gorah hlepi,
kjer vsaka je skala kristal,
valovi pa lepe so sanje,
ki družijo skale in val,
da vsi potopijo se vanje.
Tako se po gorah hlepi.*